

Lovforslaget omhandler, kun med den Indskrænkning, at den, der ønsker at give sig af med denne Forretning, skal være forpligtet til at løse Næringsbeviis dertil. Jeg har meent, at denne Bestemmelse mulig kunde ønskes fra det høitærede Ministeriums Side, idet der jo ganske vist er noget Misligt ved at overlade Retten til disse Ublaan til hvilkensomhelst, selv de meest berhyggede Personer. Der er allerede i Næringslovens Bestemmelser om Marstrandis-handel givet en Anthydning om, at der ved Siden af en saadan Handel meget let kan begaaes et meget betydeligt Hæleri, naar ikke Politiet har nogen Garanti for, at de Personer, der give sig af med en saadan Forretning, ere rebelige Mænd, og der er derfor, som bekjendt, i Næringsloven fastsat den Bestemmelse, at Retten til Marstrandis-handel ikke kan tilkomme saadanne Personer, som ere Politiet usfordeelagtigt bekjendte. Jeg har troet, at en Forretning som den, der omhandles i den foreliggende Lov, i saa Henseende turde stilles lige med Marstrandis-handel, men forsaavidt den høitagtede Minister ikke skulde ansee det nodvendigt, at der gjøres en saadan Indskrænkning i Friheden til at drive denne Forretning, skal jeg ikke have Noget imod at tage det under Nr. 1 opførte Forslag til en ny § 1 tilbage. — Det under Nr. 2 opførte Forslag anseer jeg derimod for særdeles vigtigt. Som det høitærede Thing vil see, gaar det ud paa at fritage Tilstaaelser for haandsaaet Løsrepant, som af Kreditor meddeles Debitor, uden at der af denne udstedes særlig Forstrivning for Laanet, for Stempelafgift, forsaavidt Laanet ikke overstiger 25 Rd. Der vil ikke være Noget til Hinder for, at mit Forslag under Nr. 1, naar man fastholder Lovforslagets § 1, kan bortfalde, og jeg skal, som sagt, være meget villig til at tage mit Forslag under Nr. 1 tilbage, især hvis den høitagtede Minister skulde finde sig besejret til at gaae ind paa mit Forslag under Nr. 2, der for mig er det væsentlige. Hvis man vedtager Lovforslagets § 1 i Forbindelse med mit Forslag under Nr. 2, vil Meningen af Loven være den, at Enhver kan gjøre Ublaan paa haandsaaet Løsrepant, men at Vedkommende skal være fritagen for at betale Stempelafgift, naar Laanet ikke overstiger

25 Rd., medens det dog tillige staaer Ministeriet frit for, naar det dertil finder Anledning, at give denne Fritagelse, ogsaa for saadanne Ublaan, som maatte overstige 25 Rd. Det er Hovedtanken i mit Forslag. Forinden jeg htrer mig videre, skal jeg afvente, hvad den høitagtede Minister maatte udtale i denne Henseende.

C. B. Nimestad: Med Hensyn til det Forslag, der er opført under Nr. 1, skal jeg gjøre opmærksom paa, at et Forslag om trent ordlydende dermed i sidste Sommer blev af Arbejderforeningen af 1860 — jeg haaber at det er den Medlem (R. Jensen) ikke vil føle sig officeret af, at jeg nævner denne Forening — tilfjället Magistraten; men denne havde da megen Betænselighed ved at gaae ind derpaa, og det blev især releveret, at Bestemmelsen om, hvad der skulde være bunden eller ikke bunden Næring var Noget, der var overladt Kommunalbestyrelserne i de enkelte Kjøbstæder at afgjøre. Naalig blev det fremhævet, at Bestemmelserne derom, hvis jeg husker ret, til næste Aar eller ialtsald om kort Tid, skulde underkastes en Revision i Kommunalbestyrelsen, hvorved Sagen vilde kunne finde sin Afgjærelse paa rette Sted, og hvis den erede Forslagsstiller derfor, som han antyde, har Tilbøielighed til at tage Forslaget tilbage, troer jeg, at det vilde kunne komme frem paa en anden og maaskee bedre Maade. — Yvrigt skal jeg bemærke, at jeg hellere seer, at Loven gaar igjennem, saaledes som den er fremkommen fra den høitærede Indenrigsminister, end med den betydelige Indskrænkning, der er foreslaaet af den erede Nigsdagsmand for Kjøbenhavnns 3die Valgkreds (P. C. Larsen), og jeg skal derfor erklære, at jeg agter at stemme imod de under Nr. 4 og 5 stillede Forslag.

N. Jensen: Maa jeg tillade mig den korte Bemærkning, at jeg ikke har haft nogen som helst Anelse om, at den vedkommende Arbejderforening i sin Tid har gjort et saadant Forslag; havde jeg haft det, eller havde jeg kjendt Redaktionen af det Forslag, skulde jeg ikke have undladt at bemærke, at Arbejderforeningen havde Fortjæntesten af denne Redaktion.